

Parabeltanker

[Om kærligheden]

Digte af

Petar Martin Jørgensen

Skinne

Sommerfuglens vinger bryder i flammer
og følelsesforladt ser jeg den styrte
langt langt ned
i flammerne af dens egen
tanketomme existens

Fortrydelsesret

Idet jeg mister mit lille liv
knust under mine egne sorger
er der da nogen der vil udstøde et skrig
på mine vegne
eller fælde en tåre
eller bare se i min retning

de der gør er dem der slår mig ihjel

Før

I min våde svømmende tilstand
som et tankeforladt foster
slår det mig pludselig
at gøre det jeg ikke kan
ikke må

I min levende tilstand
primat med primats tanker
mærker jeg den lille organisme
blive kvalt under mine berøringer
og den gør som jeg befaler

men hun gør ikke

Syg

I aften er byen fyldt af den feber
som rammer alle
den dødelige pest
som tager din forstand
og gennempuler den
så kun den sørgelige mængde
bli'r ladet tilbage

Hvidt mørke

Som jeg ligger her og kigger på
månen
månen
indser jeg
at jeg er din
du viger aldrig fra mig
som alle andre vil
til sidst

Oru

Den sindssyge stilhed
i mit øre
her midt i alt larmen
minder mig
om sommer
om dig

En lille stilk

Det blev aldrig mere end et glimt
i dit øje
et hastigt blik
en tåre i mit
der for en kort bemærkning
skullede sygdommen
væk

Ruslegeme

Beruset af nattens dufte
men ude af stand
til blot at tale
til blot at fremmane en øjenkontakt
der kunne vare i
et kort øjeblik af
evigheden
lige nu

Moderne

Så nytteløst er det
når jeg ser i deres
øjne
for det er aldrig
deres tanker jeg ser
og det efterlader mig med en følelse
af tilfredsstillelse
af afmagt

Glæde ved intet

Jeg føler mig grøn
en organismes lange vej
mod det sidste stadie
i et liv fyldt til kanten
med status quo
er dette en oplevelse
af de større

Ruslegeme II

Den brændende rus der flyder i mine årer
bedøver mig som så mange gange før
og lige midt i hele verden
forsvinder jeg i en drøm
om noget jeg næsten kan huske
fra dengang jeg var
meget mere
end nu

Brist

Illusionen de blændende skygger kaster
på røgen fra deres egen udbrændte
virkelighed
der nu er en livløs slagge af forfald
deres såkaldte virkelighed
deres realitet

Improviseret trængsel

De stød dette
mikroskopiske
ganske perifere
kært tegn sendte
gennem mig
er mere end
hvad jeg tør håbe på
skal ske igen
og dog ...

Ruslegeme III

Min hjerne er et inferno
af pulserende vanvid
der lige akkurat holder
mig ved bevidstheden
som jeg sagtens kunne være foruden
igen har vi gjort det
og endnu engang tvivler jeg på
om du har lagt mærke til det
der er mellem os

Lykkelig?

Det metafysiske orgie
vi holder igen og igen
fylder os alle med midlertidig glæde
men som smilene falmer
husker vi alle
hvad der egentligt skete

Visdom/strøm

Materiale til bearbejdning
af de formløse hedninge som
med deres grå viljer
skaber os om til små
forfærdelige kopier
af det de har været

Første kontakt

Midt i al denne uventede
kontakt
får jeg den mest underlige følelse
af at glemme mig selv
og kun være os

Et uskyldigt mord

Og da jeg ser dig stå 10'000 meter væk
for enden af en vej
asfalteret med mine egne blottede nerver
er hvert skridt stadigt ikke så uudholdeligt
som det fantastisk ægte smil
der ødelægger resten af den
fornuft der blev stjålet forleden
af en der måske minder om dig
eller af mig selv
et lille smil
en lille smerte
men jeg iagttager dig for hvert eneste
skridt jeg ta'r

Supernova

Endnu engang er jeg din lysende ubevidste
sol
som kun fortæres for at du
kan blomstre i mit dødbringende lys
hvis ikke mine tårer
slukker mig før dig

Batteri ekskl.

Uendelige antal af øjeblikke
af at vente
og alligevel en så enorm varme
i det splitsekund hvor du rammer
og fanger mig i dit net af lys og mørke
af en ægte smilende mund
et lys af dig

Champagne

Jeg er ved at explodere
som en glad blød flaske
fyldt med vanvittige bobler
er jeg blevet rystet
af dine hænder

Time

Den vidunderlige skæve vinkel
ned til dig som du sidder der
du er mit centrum
men i stedet for at kaste mig ud
i turen til dig
bliver jeg nød til at forsvinde
i et blink

Ønske

Jeg ville ønske jeg var dig
for så kunne du forstå
hvad der sker i mig
under selv et fuldstændigt
psykisk kært tegn
fra mig til dig
og omvendt

Første

At ønske stjerner lige nu
ville ikke blot tilføre
denne lidt skøre scene
det skær jeg ikke
kan glemme
i dine øjne

Umuligt

Hvad jeg ikke tror du forstår
er at jeg ikke ved andet end dig
og næsten uanset hvad du gør
gør det ondt på mig
idet jeg ikke tror at du er indforstået
med os

Konstant

Evigt tilbagevendende
ikke engang i mørket
under stjernerne
slukkes det i mine snart
forkrøblede tanker
men alt jeg kan og vil gøre
er at byde dig velkommen
hvordan kan jeg gøre andet
ved en som dig
ved nogle som os?

Almindeligt

Imens samtalen mellem mig
og den jeg har glemt
forsætter
hører jeg intet for
jeg er ikke der men hos
dig
men er vi sammen?

Kontra

Forventningens glæde
som et kvælende tæppe
over mig
der langsomt slår mig i stykker
og tilbage er kun
en lille dreng
uden nogen egentlig vilje

Uro

Den utroligt behagelige
varme stilhed
i mit indre
her iblandt all de andre
helt alene
minder mig
om den aften
om dig
om os

Lattergas

Selv ikke med de sløvede sanser
du har skænket mig
lykkedes det mig
at opfange de signaler
vi sender til
hinanden
eller for den sags skyld
min egen vilje

Opium

Flere minutter
siden du ikke så mig
ikke ligeglad
men bare ude af stand
til at foretage mig
noget fjernt rationelt
og med en viden om at resten
af denne øjensynlige
evighed er bygget
op af denne tilstand
der er for blid
til at være sindssygen som jeg bare venter
utålmodigt på

Stilstand

En million minimale bevægelser
for blot at få tiden til
ikke at gå i stå
men nu da tiden er her
ved jeg ikke om den skal
stoppe eller
køre ud på
de psykiske overdrive
jeg har ventet på
skulle komme en lille tid
i en million øjeblikke

Jupiter

Som en vildfaren komet
prøver jeg at undslippe
din umættelige tiltrækning
og uden vilje styrter jeg ned
nær dig
men aldrig tæt nok på
Og som jeg ligger der i mit krater
dybt begravet i jorden
der minder om dig
slår det mig
om det er dig der har tiltrukket mig
eller omvendt

Fremtid

Jeg stråler
lige indtil jeg
kommer i tanke om
alle de andre ting
jeg også så og hørte
for det er der
jeg sprænges itu
af alt det
der ikke kan være
i én men som skulle være i
os

Igen

Du har gjort det igen
vækket mig fra min
dybeste trance
det eneste sted
jeg kan undvige
dit altødelæggende kærtegn
søvnløs
hjem søgt i natten af dig
skånselsløst revet ud
af mit sidste hellige sted
som du ikke på nogen måde
respekterer

Lige nu

Og da skete det
midt i alt larmen
midt i den spontanitet
der var planlagt til mindste detalje
jeg så dig og du rørte ved det i mig
jeg troede planen havde udslettet

stadig i live

Skifte

Nu indser jeg at jeg er fanget
af dit seriøse net af det
jeg blot har opfattet som
et passende tidsfordriv

Endelig

Endelig kom søvnen
sammen med det eneste andet
der kan dulme smerterne
og hele mine sår
og da jeg mærker smerten forsvinde
indser jeg
at dine øjne hviler på mig
med en ømhed
der straks sender mig ind i
sindssygen

Flight 512

Jeg er ude af kontrol
du har ødelagt ethvert
instrument der kunne
give mig et lille spor om retning
og som et stjernesky brænder jeg
næsten op
i din søde atmosfære
mættet af kærligheden
alt dette før jeg lander i en
explosion der sluger os begge
lukker verden ude
og kapsler os inde
i en sfære af lys og varme

Sol og sol

Dit smil slår mig i stykker
men smerterne kommer ikke mere
for smilet gælder kun for mig
og alt jeg kan gøre er at
stråle igen

Diamant

Alt imens jeg var naiv nok
til at tro du ville forsvinde
listede du dig ind mine tanker
og straks døde det jeg havde forventet
i et uendeligt sekund

Alene

Uvidende om andre existenser
tvivler jeg på om jeg nogensinde
kommer tilbage
til det

Tempi

Natten er død
og uden at foretrække en mine
sluger den de spørgsmål
jeg skriger ud i mørket
det eneste svar jeg får
er fortvivlelsen der langsomt
fortærer enhver rationel tanke
og efterlader min fornuft
evigt forsvindende
i en verden alene
kun i selskab med mine tårer
ligesom snefnugget der ser solen for
første gang

Din hånd

Endelig
en af de utallige gange jeg befinder mig
midt i alle tågerne
og alt den larm jeg foretrak frem for dig
går det op for mig hvad jeg har gjort
men denne gang er det anderledes
og imens jeg flugter rundt i de tomme
gader
indser jeg at det ikke nytter
mistet for altid
og dog håbet

Kom.

Og imens jeg stille mindes
det der engang var
forsvinder min tanke
drunknet i minderne der er
så virkelige at selv natten
forlader mig for en
kort bemærkning

Indstille

Natten er min sidste ven
og dog giver den mig ikke det mindste svar
på de spørgsmål jeg fortvivlet stiller

ikke andre end natten

end mørket der er som stoffet
der skyller smerterne væk

Fantasien

Igen har jeg fundet glæden
ved at foretage mig de ting
ingen nogensinde vil forstå
ingen bortset fra os

Amfi

Et skuespil
kun til ære for dig
med vilje lader jeg mine tårer
falde
og kun fordi jeg ved du ser mig
jeg bliver grebet af dit blik der hviler på mig
og mine tårer smelter væk i varmen fra dig
varmen jeg kender fra dengang verden var
klar
og uden den evige dis der sløver mine
sanser
og frarøver mig de få strenge af fornuft
jeg har prøvet at klamre mig til

Sand- / Lydbølge

Endnu et bølgeslag af lykke
trækker mig med ned
hvor kun dit lys kan nå mig
og i det sekund du siger ordet
drukner jeg i fortvivlelsen
ingen vej tilbage
op

Rød

Glider som en skygge
langs væggen der kun findes i mig
du ser mig
men dine øjne registrerer kun
en svag skygge på muren
bag mig

Standby for nu

Endelig ro
min indre støj er stum for en tid
og nu ser jeg alting klart
men hvor længe
før sindssygen træder i kraft igen
og mine handlinger igen
er uden det mindste forsæt
kun præget af støjen

Paral

Flyt dig fra min skygge
jeg er uden bevægelse
så længe du står lige her
over mig

Time II

Du sårer mig igen
og igen
lige da jeg troede smerten var dulmet
flænses du effektivt såret op
ubevidst
men alligevel for ikke at miste grebet
i os
selvom du aldrig giver slip

Post 54

Jeg åbner dagen
som en pakke jeg får hver dag
men i dag var den gået i stykker
under transporten fra
dig

Ruslegeme IV

Trængslen

der er varm og kvælende

stræber mig frem til det sted hvor du er

for blot at opgive millimeter før dig

og tårene

varme og kvælende

du tvinger ud af mig

da du i et uendeligt

mikroskopisk interval af tid

berører mig så utroligt let (lidt)

at jeg kun kan rejse ind i natten

alene

Regnlys

En silhuet i vandet
er tydeligvis ikke min
men stadig så lig den
der minder om mig
for længe siden

Deadline

Ingen kontrol over det der snart vil ske
kun ubevægelig ser jeg tanken komme
nærmere
nærmest som så jeg på sneen
der ødelægger stilheden
og ubemærket dækker mit ansigt

Isbjerget

Den engang så velkendte fornemmelse
som du giver mig
i små pakker og uendelige doser
akkurat så små at fortvivlelsen ikke
forsvinder
men blot svinder ind for at ulme
til du er forsvundet
for der flammer den op som aldrig før
mere sulten end nogensinde
ligesom mig
evigt fortærende af min lykke
der altid vokser
men ikke hurtigt nok

Ruslegeme V

Så lykkelig lige her
i mørket
i larmen sammen med jer
der er så smukke i mine øjne
lige nu

Cello-slow

Alle tanker forsvinder
og som var vi én organisme
stræber vi kun efter at udslette
vort fælles mål
men da vi taber kampen
er vi tættere end nogensinde
i et glimt
af virkeligheden

Prøveløsladt

Hvad venter jeg på?
Tiden er nu uden betydning
for endelig er drømmen
opfyldt
i min verden af
egen vilje

Jupiter II

Vildfaren endnu engang
ustyrlig med retning
direkte imod
den lysende sky af dig
men en større kosmisk kræft
slynger mig i stedet tilbage til
min fostertilstand
lammet af din
næsten skræmmende
udstråling

Nattanke

Ikke overraskende at jeg
endnu engang
trækker mig selv
og måske dig
med ind i min verden
Det sted der måske kun eksisterer
på vores betingelser

Samler

Ikke blot for at prøve
mine og deres grænser
men for at føle
en ting der kunne være
smertestillende
for sindssygen

Sen

Undrende

igen har jeg trukket mig

ind i mig selv

men jeg forstår aldrig helt

hvorfor

For / fulgt

Jeg flygtede fra dit kærtegn
og alligevel fandt du mig
og tog min tid
men forgæves
for os begge

Kold

Jeg ser alle
de ting jeg engang
for ikke længe siden
fandt så smukke
men for en tid
er alt blevet
slukket og er nu
dødt

og igen vil jeg spire
men hvad er formålet

Ruslegeme -I

En svag erindring om
tilstanden
i den smukke verden
af alle os
mon den vil komme
til mig endnu engang
eller er jeg fortabt

Fornuft

Bange for hvad?
Af frygt for det
bliver jeg i mig selv
i en minimal verden
af uendelighed
denne aften
fyldt med sindssygen
der venter tålmodigt
på sine uskyldige ofre

ofre som mig

Løsning

Uvidende om mine egne tanker
om dette øjensynlige
spildte øjeblik
og alligevel
et resultat
som dette

Følelsen af vand

Strømmen inde i mig
er enorm
og alligevel holder jeg
den for mig selv
for ikke at skylle
alle de smukke ting omkring mig
væk
men som de siger deres replikker endnu
engang
bliver strømmen stærkere
og drukner mig ubarmhjertigt
alt imens strømmen
flyder igennem mig og min verden

En beslutning om fred

Hver gang jeg ser dig
eller bare noget der minder mig om det
øjeblik
hvor du åbenbart så mig
og reddede mig
ud af min støjende verden
I det spinkle øjeblik jeg vidste der ville bryde
hver gang jeg ser det
stråler jeg
men kun for mig selv
for det er kun mig der vil modtage
for nu

Styrtende

Jeg ser dig
men som jeg rækker en rystende hånd ud
efter din mærker jeg
du trækker dig væk
men ikke mere
end du ved at jeg altid kan
se dig fra det metafysiske glasbur
mine tanker har lavet
i et sidste forsøg på at skåne
resterne af min fornuft
der ellers var så uspoleret
men det er længe siden nu

Bore

Endelig har jeg nået en så uventet tilstand
af indre stilstand
en ro så behagelig
og endog så tryk
at jeg snart må
bryde ud
for at søge efter den sygdom
der for en stund er helbredt

Steppe-pol

Vi bevæger os i flok
som de forskræmte dyr vi er
gemmer os fra verden
men på et tidspunkt ser jeg
at jeg ikke genkender
et eneste af jeres ansigter
og da ved jeg
at jeg er min eneste ven
lige nu

Sen II

Jeg har gjort det igen
og fortrudt mere end nogensinde
før eller igen
men stadig til min
fordel

L.Ö.L

Alene igen
med den velkendte
skrigende støj
der på surrealistisk vis
vækker varme minder
om ting der engang
virkede så betydningsfulde
men nu er uden egenlig mening
ikke at der er en mulig måde

No.

Ikke væk
forvirringen kender mig
og du har vist hende vej
ind til mit lukkede jeg
hun kom for tæt på
jeg nedlagde den sidste vej

Maskinerne

Ingen andre giver jeg chancen nu
der er kun dig og det
der er min eneste tanke
og forpester natten for mig
du er mig
tilbage er kun sindssygen
at tage

Brist

Kun godnat
kun tanke
kunne sige noget

...

ISBN: 87-90889-04-5
